

Arrest

nr. 346 980 van 21 mei 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 14 november 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Georgië en van Georgische afkomst. U bent geboren op (...) in Akhmeta. Van 2018 tot 2021 verbleef u in Cyprus waar u werkte. Nadien keerde u terug naar Georgië waar u woonde tot uw vertrek uit Georgië in juli 2025. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen. U werkte in de houtsector.

Uw vader en twee van zijn vrienden, T.P. (...) en M.I. (...), hadden in Georgië problemen met criminele autoriteiten. Er was een conflict over 9 gouden muntstukken. Die gouden munten of de waarde ervan, 37 000 EUR, moesten worden teruggegeven aan die criminele autoriteiten. Wat uw vader en zijn vrienden te maken hadden met die gouden munten weet u niet. Noch uw vader, noch zijn twee vrienden konden die 37 000 EUR teruggeven. Eind september of begin oktober 2024 werd uw vader door de criminele autoriteiten zwaar toegenakeld. Uw vader die u zelf vertelde dat hij was gevallen en daardoor geblesseerd was, is later aan zijn verwondingen overleden. Een week na het overlijden van uw vader werd u opgebeld door de criminele autoriteiten die ermee dreigden dat u hetzelfde lot zou ondergaan als uw vader als u het geld, die 37 000 EUR, niet zou teruggeven. U moest meer informatie vragen aan M.I. (...). Het werd ook duidelijk dat T.P. (...)

eerder, toen u nog in Cyprus verbleef, door dezelfde criminele autoriteiten werd vermoord. Ongeveer twee maanden na het overlijden van uw vader werd ook M.I. (...) door de criminele autoriteiten vermoord. Uzelf werd drie keer heel ernstig in elkaar geslagen. U had ook letsels aan uw hoofd en heeft sindsdien geheugenproblemen. Toen u de criminele autoriteiten een vierde keer zag heeft u hen gezegd dat u het bedrag van 37 000 EUR zou betalen. U werd toen opnieuw, maar minder erg, geslagen. Ze hebben u dan sindsdien, gedurende een half jaar, met rust gelaten. Op 15 juli 2025, toen u voldoende geld had kunnen verzamelen voor de reis, bent u vanuit Georgië vertrokken naar België.

U diende op 17 juli 2025 een verzoek om internationale bescherming in België in.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw paspoort (origineel) voor.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw administratief dossier blijkt immers dat u volgens uw verklaringen last heeft van geheugenproblemen en u ook hoofdpijn heeft omwille van het feit dat u verschillende keren in Georgië in elkaar zou zijn geslagen (CGVS, M. (...), 10.10.2025, p. 3). Er dient hierover weliswaar te worden opgemerkt dat u geen medische attesten heeft voorgelegd ter staving van uw beweringen in dit verband. Niettemin werd er rekening gehouden met uw medische toestand en werd een lange pauze voorzien en werd u ook na de pauze uitdrukkelijk gevraagd of u zich mentaal en fysiek goed voelde om het persoonlijk onderhoud te laten doorgaan, hetgeen u bevestigde (CGVS, M. (...), 10.10.2025, p. 9-10). We moeten hoe dan ook vaststellen dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat het onderhoud zonder noemenswaardige problemen is verlopen. Uit de notities blijkt nergens dat u niet in staat zou geweest zijn om te antwoorden op de vragen van de protection officer, noch dat u niet over de nodige capaciteiten zou beschikken om op zelfstandige en functionele wijze uw relaas uiteen te zetten. Enkel wanneer u werd gevraagd wanneer sommige elementen van uw asielrelaas zich hadden voorgedaan kon u sommige data niet herinneren. Bovendien bracht u op het einde van het persoonlijk onderhoud ook duidelijk naar voor dat u het CGVS alle belangrijke elementen betreffende uw asielrelaas heeft kunnen vertellen, dat de vragen duidelijk waren voor u en u de tolk ook goed begrepen heeft.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest bij een terugkeer naar Georgië vermoord te worden door de criminele autoriteiten die ook uw vader en twee vrienden van uw vader hebben vermoord.

Na grondig onderzoek moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van de Vreemdelingenwet. Het Commissariaat-generaal kan immers geen geloof hechten aan uw asielrelaas.

Ten eerste dient immers te worden opgemerkt dat u het CGVS tot op heden geen enkel bewijs kan voorleggen van uw verhaal terwijl dat nochtans redelijkerwijze verwacht mag worden en u daarvoor ook de nodige tijd heeft gekregen. Zo heeft u geen bewijzen voorgelegd van de vervolgingsfeiten en de moord op uw vader en zijn twee vrienden T.P. (...) en M.I. (...). U legt geen overlijdensaktes voor. U heeft ook geen bewijzen voorgelegd van de drie keer dat u zwaar in elkaar werd geslagen door de criminele autoriteiten en waarbij u ernstige letsels opliep. Nochtans bent u wel degelijk naar het ziekenhuis geweest omwille van die letsels en werd er een scan van uw hoofd genomen. U had ook aangekondigd deze medische bewijzen te zullen doorsturen (CGVS, M. (...), 10.10.2025, p. 12).

Ten tweede weet u helemaal niet waarom de criminele autoriteiten zich tot uw vader en zijn twee vrienden hebben gericht en waarom ze u ook viseren (CGVS, M. (...), 10.10.2025, p. 8). Men zou niettemin redelijkerwijze mogen verwachten dat, als u daardoor ook zelf in zeer ernstige problemen komt, u wel degelijk opheldering vraagt en blijft vragen aan de toen nog in leven zijnde M.I. (...). U zou M.I. (...) meer uitleg gevraagd hebben over waarom die criminele autoriteiten zich tot uw vader en hem hebben gericht en ook hebben aangedrongen maar M.I. (...) zou niets hebben willen zeggen (CGVS, M. (...), 10.10.2025, p. 8). Hoe dan ook blijft het ongeloofwaardig dat u verschillende keren in elkaar wordt geslagen en met de dood bedreigd wordt en de vriend van uw vermoorde vader blijft zeggen dat u zich niet moest bemoeien met de zaak en u het daarbij dan ook liet. Hierbij aanvullend merken we ook op dat u helemaal niet weet wie die criminele autoriteiten zijn die u en uw vader en zijn twee vrienden vervolgden en u enkel heel vage verklaringen kan afleggen over die zogenaamde criminele autoriteiten. Uw kennis zou gezegd hebben dat ze gestuurd zijn vanuit Tbilisi en wat u verder weet heeft u gehoord op televisie en gezien op het internet (CGVS, M. (...), 10.10.2025, p. 6-8). Deze vaststellingen doen wel degelijk ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ten derde is het ook weinig geloofwaardig dat uw vader en twee van zijn vrienden om het leven zijn gekomen, zowel uw vader als M.I. (...) korte tijd na een beweerde val, en er geen indicaties zijn dat er iemand van de verschillende families naar de politie zou zijn gegaan om de specifieke omstandigheden van de overlijdens uit te klaren. Er zou ook geen medische expertise zijn gebeurd om de doodsoorzaak van uw

vader te achterhalen die kort voor zijn dood beweerd had te veel te hebben gedronken en te zijn gevallen (CGVS, M. (...), 10.10.2025, p. 9-10 en p. 12), wat eveneens opmerkelijk is.

Ten vierde is uw gedrag niet in overeenstemming met de vermeende ernst van de vrees voor vervolging. Als u reeds drie keer ernstig in elkaar werd geslagen en met de dood werd bedreigd valt het niet uit te leggen waarom u na het laatste contact met de criminele autoriteiten nog een half jaar langer in Georgië verblijft. We mogen immers toch redelijkerwijze verwachten dat wanneer u werkelijk in grote problemen verkeerde u wel degelijk veel sneller Georgië zou verlaten hebben. Uw uitleg dat u een tijd wachtte omdat u niet eerder het nodige geld had verzameld om uw reis te betalen en te vertrekken (CGVS, M. (...), 10.10.2025, p. 13-14), kan bezwaarlijk als afdoende verschoningsgrond worden aanvaard. Het is immers weinig geloofwaardig dat u bijvoorbeeld niet wat geld kon lenen bij vrienden en u geen oplossing zou gevonden kunnen hebben om op zijn minst zich naar het buitenland te begeven om uw leven veilig te stellen.

Ten vijfde is het ook weinig geloofwaardig dat de criminele autoriteiten u drie tot vier keer in elkaar slaan in Georgië, u met de dood bedreigen en ze u dan een half jaar met rust laten terwijl u hen nog helemaal niets had betaald, tot u was vertrokken uit Georgië. De criminele autoriteiten zouden u bovendien zelf niet eens hebben gebeld om uw doen en laten na te gaan (CGVS, M. (...), 10.10.2025, p. 14-15), enkel en alleen omdat u eerder gezegd had dat u zou betalen. Dergelijke goedgelovigheid aan de kant van de criminele autoriteiten is toch eerder bijzonder opvallend en hoogst onwaarschijnlijk te noemen, zeker nadat die criminele autoriteiten reeds verantwoordelijk waren voor de moord op uw vader en zijn twee vrienden en duidelijk voor niets terugdeinsden als we mogen afgaan op uw beweringen.

Het door u voorgelegde document wijzigt ook niets aan de voorgaande appreciatie. Uw paspoort bewijst enkel uw identiteit die niet ter discussie staat.

Uit het voorgaande blijkt dan ook dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoeker betoogt:

"Het CGVS beperkt zich in haar motivering grotendeels tot het louter herhalen dat verzoeker geen bewijsstukken kon voorleggen, vage antwoorden gaf, niet wist wie de criminele autoriteiten waren, dat verzoeker te lang in Georgië verbleef en dat er geen familieleden naar de politie gingen.

Deze motivering is ontoereikend en strijdig met de verplichting tot individuele, objectieve en volledige analyse."

Verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad van State en geeft enkele algemene, theoretische beschouwingen inzake de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming.

Omtrent de motivering dat het moeilijk uit te leggen valt waarom hij nog een half jaar in Georgië bleef, doet verzoeker vervolgens gelden:

"Dit is louter speculatief. Verzoeker moest geld verzamelen om te vluchten. Dit is consistent met realiteit van smokkelaars en reiskosten."

Aangaande de motivering dat het ongeloofwaardig is dat de criminele autoriteiten hem een half jaar met rust lieten, stelt verzoeker:

"Ook dit is speculatief. In afpersingszaken laten daders vaak een wachttijd toe na een dreiging zolang de schuldeiser verklaart dat hij zal betalen."

Volgens verzoeker schendt verweerder aldus de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

"Verzoeker verklaarde geheugenstoornissen en hoofdpijn te hebben ten gevolge van zware mishandelingen. Volgens vaste rechtspraak is het de plicht van elke instantie om de oorzaak van medisch vastgestelde of aannemelijk verklaarde letsels te onderzoeken, ook als het vluchtverhaal betwijfeld wordt."

Verzoeker wijst in dit kader op rechtspraak van de Raad van State. Tevens geeft hij aan dat traumatische ervaringen geheugenproblemen kunnen veroorzaken en dat beoordelaars rekening moeten houden met deze impact.

"Cognitieve beperkingen, geheugenverlies en PTSD kunnen ertoe leiden dat chronologie en details onjuist zijn. Het CGVS erkent zelf bijzondere procedurele noden, maar doet niets om die noden te verhelpen.

Er is geen duidelijk onderzoek gedaan naar de medische toestand van verzoeker, ondanks duidelijke aanwijzingen van trauma. Het CGVS had minstens een forensisch of psychomedisch onderzoek moeten laten uitvoeren. Het nalaten daarvan vormt een manifeste schending van artikel 48/8 Vw."

Verzoeker vervolgt:

"Het CGVS verwijt verzoeker dat hij geen overlijdensakten, medische rapporten of politieverslagen voorlegt. Volgens artikel 4(5) Kwalificatierichtlijn 2011/95/EU kan de voordeel van de twijfel toegepast worden. Van verzoeker kan niet worden verwacht dat hij bewijsstukken voorlegt indien hij deze redelijkerwijs niet kan verkrijgen. Zijn relaas stemt overeen met de landeninformatie.

Dergelijke documenten zijn in Georgië moeilijk te verkrijgen in contexten van georganiseerde misdaad, intimidatie, corruptie en straffeloosheid."

Verzoeker doet vervolgens een uiteenzetting, aan de hand van algemene landeninformatie, aangaande het bestaan en de praktijken van criminele netwerken in Georgië, de aldaar aanwezige corruptie, de in vraag gestelde onafhankelijkheid van justitiële en wetshandavingsinstanties, de banden tussen criminele organisaties en de staatsstructuur en de mogelijkheden tot bescherming voor individuen die te maken krijgen met criminele organisaties. Verzoeker herhaalt de aangevoerde feiten, met name de moord op zijn vader en diens twee vrienden en de door hem ondergane mishandelingen.

"Het feit dat verzoeker persoonlijk bedreigd is en dat hij herhaaldelijk is aangevallen, betekent dat hij zelf in de gevarenzone verkeert, vooral omdat hij wordt gezien als degene die het geld moet terugbetalen.

Verzoeker vrees voor geweld, moord en verdere escalatie bij terugkeer naar Georgië. Hij verkeert in een kwetsbare situatie vanwege zijn trauma's, geheugenproblemen en hoofdpijn, die het dagelijkse functioneren belemmeren en zijn veilig terugkeren onmogelijk maken zonder reëel risico."

Verzoeker concludeert:

"De beslissing van het CGVS maakt dan ook een manifeste schending uit artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

"Het huidige beroep tot vernietiging van de beslissing van het CGVS ontvankelijk en gegrond te verklaren, en bijgevolg verzoeker in hoofdde de vluchtelingenstatus toe te kennen.

In ondergeschikte orde aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

In de meest ondergeschikte orde het dossier te willen verzenden naar het CGVS."

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd wordt:

"Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw administratief dossier blijkt immers dat u volgens uw verklaringen last heeft van geheugenproblemen en u ook hoofdpijn heeft omwille van het feit dat u verschillende keren in Georgië in elkaar zou zijn geslagen (CGVS, M. (...), 10.10.2025, p. 3). Er dient hierover weliswaar te worden opgemerkt dat u geen medische attesten heeft voorgelegd ter staving van uw beweringen in dit verband. Niettemin werd er rekening gehouden met uw medische toestand en werd een lange pauze voorzien en werd u ook na de pauze uitdrukkelijk gevraagd of u zich mentaal en fysiek goed voelde om het persoonlijk onderhoud te laten doorgaan, hetgeen u bevestigde (CGVS, M. (...), 10.10.2025, p. 9-10). We moeten hoe dan ook vaststellen dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat het onderhoud zonder noemenswaardige problemen is verlopen. Uit de notities blijkt nergens dat u niet in staat zou geweest zijn om te antwoorden op

de vragen van de protection officer, noch dat u niet over de nodige capaciteiten zou beschikken om op zelfstandige en functionele wijze uw relaas uiteen te zetten. Enkel wanneer u werd gevraagd wanneer sommige elementen van uw asielrelaas zich hadden voorgedaan kon u sommige data niet herinneren. Bovendien bracht u op het einde van het persoonlijk onderhoud ook duidelijk naar voor dat u het CGVS alle belangrijke elementen betreffende uw asielrelaas heeft kunnen vertellen, dat de vragen duidelijk waren voor u en u de tolk ook goed begrepen heeft.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker slaagt er geenszins in om afbreuk te doen aan deze motieven. Hij vergenoegt zich er immers toe op algemene wijze aan te geven dat traumatische ervaringen geheugenproblemen kunnen veroorzaken, dat beoordelaars rekening moeten houden met deze impact en dat cognitieve beperkingen, geheugenverlies en PTSD ertoe kunnen leiden dat chronologie en details onjuist kunnen zijn en boudweg en op algemene, ongefundeerde en niet nader uitgewerkte wijze te poneren dat zijn trauma en geheugenproblemen hem in een kwetsbare positie zouden plaatsen en een impact zouden hebben op zijn dagdagelijkse functioneren. Verzoeker geeft in dit kader en inzake het voorgaande niet de minste verdere, concrete duiding. Nergens toont verzoeker aan dat of welke impact zijn beweerde problemen, dewelke hij overigens geheel niet staft en ter adstructie waarvan hij geen enkel medisch of ander attest neerlegt, zouden hebben op zijn dagdagelijkse functioneren en/of in welke zin deze problemen in zijn hoofd een kwetsbaarheid zouden met zich brengen. Evenmin spitst verzoeker dit alles toe op zijn eerder afgelegde verklaringen. Voorts toont verzoeker *in concreto* op generlei wijze aan dat er met zijn vermeende trauma, geheugenproblemen en hoofdpijn geen of onvoldoende rekening zou zijn gehouden. Evenmin toont hij aan hoe zulks (mogelijks) van invloed zou zijn geweest op de behandeling en de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en/of de inhoud van de bestreden motivering en beslissing.

Aldus toont verzoeker niet concreet aan en maakt hij niet hard dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet hoe steunmaatregelen van invloed hadden kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

Waar verzoeker aanvoert dat verweerder zijn beweerde medische problemen nader had moeten onderzoeken om de oorzaak daarvan na te gaan, dient verder te worden opgemerkt dat verzoeker in dit betoog niet kan worden gevolgd. Vooreerst dient in dit kader te worden opgemerkt dat het in de eerste plaats aan verzoeker zelf toekomt om zijn beweerde medische problemen te staven. Verzoeker legt tot op heden echter geen enkel medisch of ander attest neer waaruit zou kunnen worden afgeleid dat hij daadwerkelijk zou kampen met zijn zelfverklaarde problemen; laat staan dat hij zou aantonen of aannemelijk maken dat deze problemen te wijten zouden zijn aan de door hem aangehaalde problemen. Een medisch attest vormt *an sich* bovendien hoe dan ook geen bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Dit geldt nog des te meer in het geval van problemen zoals de geheugenproblemen en hoofdpijn die verzoeker aanhaalt. De opsteller van attesten die zulke problemen staven is namelijk afhankelijk van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een andere arts, die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren.

3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.4. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van problemen met en een vrees ten aanzien van criminelen.

Met betrekking tot deze door verzoeker aangevoerde problemen en vrees wordt in de bestreden beslissing echter vooreerst met recht gemotiveerd dat de geloofwaardigheid daarvan wordt ondermijnd doordat

verzoeker ter staving van deze problemen en vrees niet het minste begin van bewijs bijbrengt. De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Ten eerste dient immers te worden opgemerkt dat u het CGVS tot op heden geen enkel bewijs kan voorleggen van uw verhaal terwijl dat nochtans redelijkerwijze verwacht mag worden en u daarvoor ook de nodige tijd heeft gekregen. Zo heeft u geen bewijzen voorgelegd van de vervolgingsfeiten en de moord op uw vader en zijn twee vrienden T.P. (...) en M.I. (...). U legt geen overlijdensaktes voor. U heeft ook geen bewijzen voorgelegd van de drie keer dat u zwaar in elkaar werd geslagen door de criminele autoriteiten en waarbij u ernstige letsels opliep. Nochtans bent u wel degelijk naar het ziekenhuis geweest omwille van die letsels en werd er een scan van uw hoofd genomen. U had ook aangekondigd deze medische bewijzen te zullen doorsturen (CGVS, M. (...), 10.10.2025, p. 12).”

Verzoeker slaagt er geenszins in om afbreuk te doen aan deze motieven. Waar hij poneert dat documenten zoals de voormelde stukken in Georgië moeilijk te verkrijgen zouden zijn, dient immers te worden vastgesteld dat verzoeker zulks op generlei wijze aantoonst of aannemelijk maakt. Dat het in Georgië onmogelijk zou zijn om documenten zoals overlijdensaktes en medische documenten na een ziekenhuisopname te bekomen, kan dan ook bezwaarlijk ernstig worden genomen. Dit geldt nog des te meer daar verzoeker bij het CGVS zelf aangaf dat hij wel degelijk medische documenten aan verweerder ging doorsturen. Dat verzoeker, ondanks dat zulks gelet op de door hem aangevoerde feiten redelijkerwijze van hem mocht worden verwacht, niet het minste begin van bewijs bijbrengt inzake het beweemde overlijden van zijn vader en diens vrienden en de voorgehouden feiten, doet aan de geloofwaardigheid van de door verzoeker aangevoerde problemen en vrees afbreuk.

Tevens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Ten tweede weet u helemaal niet waarom de criminele autoriteiten zich tot uw vader en zijn twee vrienden hebben gericht en waarom ze u ook viseren (CGVS, M. (...), 10.10.2025, p. 8). Men zou niettemin redelijkerwijze mogen verwachten dat, als u daardoor ook zelf in zeer ernstige problemen komt, u wel degelijk opheldering vraagt en blijft vragen aan de toen nog in leven zijnde M.I. (...). U zou M.I. (...) meer uitleg gevraagd hebben over waarom die criminele autoriteiten zich tot uw vader en hem hebben gericht en ook hebben aangedrongen maar M.I. (...) zou niets hebben willen zeggen (CGVS, M. (...), 10.10.2025, p. 8). Hoe dan ook blijft het ongeloofwaardig dat u verschillende keren in elkaar wordt geslagen en met de dood bedreigd wordt en de vriend van uw vermoorde vader blijft zeggen dat u zich niet moest bemoeien met de zaak en u het daarbij dan ook liet. Hierbij aanvullend merken we ook op dat u helemaal niet weet wie die criminele autoriteiten zijn die u en uw vader en zijn twee vrienden vervolgden en u enkel heel vage verklaringen kan afleggen over die zogenaamde criminele autoriteiten. Uw kennis zou gezegd hebben dat ze gestuurd zijn vanuit Tbilisi en wat u verder weet heeft u gehoord op televisie en gezien op het internet (CGVS, M. (...), 10.10.2025, p. 6-8). Deze vaststellingen doen wel degelijk ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Derhalve blijven deze motieven onverminderd gelden.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Ten derde is het ook weinig geloofwaardig dat uw vader en twee van zijn vrienden om het leven zijn gekomen, zowel uw vader als M.I. (...) korte tijd na een beweemde val, en er geen indicaties zijn dat er iemand van de verschillende families naar de politie zou zijn gegaan om de specifieke omstandigheden van de overlijdens uit te klaren. Er zou ook geen medische expertise zijn gebeurd om de doodsoorzaak van uw vader te achterhalen die kort voor zijn dood beweerd had te veel te hebben gedronken en te zijn gevallen (CGVS, M. (...), 10.10.2025, p. 9-10 en p. 12), wat eveneens opmerkelijk is.”

Verzoeker laat deze motieven volledig onverlet. Dat niemand ook maar enige poging zou hebben gedaan om de politie te contacteren of de nodige opheldering te bekomen inzake de vermeende overlijdens van verzoekers vader en M.I., is niet aannemelijk.

Voorts wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“Ten vierde is uw gedrag niet in overeenstemming met de vermeende ernst van de vrees voor vervolging. Als u reeds drie keer ernstig in elkaar werd geslagen en met de dood werd bedreigd valt het niet uit te leggen waarom u na het laatste contact met de criminele autoriteiten nog een half jaar langer in Georgië verblijft. We mogen immers toch redelijkerwijze verwachten dat wanneer u werkelijk in grote problemen verkeerde u wel degelijk veel sneller Georgië zou verlaten hebben. Uw uitleg dat u een tijd wachtte omdat u niet eerder het nodige geld had verzameld om uw reis te betalen en te vertrekken (CGVS, M. (...), 10.10.2025, p. 13-14), kan bezwaarlijk als afdoende verschoningsgrond worden aanvaard. Het is immers weinig geloofwaardig dat u bijvoorbeeld niet wat geld kon lenen bij vrienden en u geen oplossing zou gevonden kunnen hebben om op zijn minst zich naar het buitenland te begeven om uw leven veilig te stellen.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Door eenvoudigweg te herhalen dat hij eerst het nodige geld moest verzamelen, verklaring waarop reeds in de voormelde motieven terdege wordt ingegaan, ontkracht verzoeker de voormelde motieven namelijk hoegenaamd niet.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Ten vijfde is het ook weinig geloofwaardig dat de criminele autoriteiten u drie tot vier keer in elkaar slaan in Georgië, u met de dood bedreigen en ze u dan een half jaar met rust laten terwijl u hen nog helemaal niets had betaald, tot u was vertrokken uit Georgië. De criminele autoriteiten zouden u bovendien zelf niet eens hebben gebeld om uw doen en laten na te gaan (CGVS, M. (...), 10.10.2025, p. 14-15), enkel en alleen omdat u eerder gezegd had dat u zou betalen. Dergelijke goedgelovigheid aan de kant van de criminele autoriteiten is toch eerder bijzonder opvallend en hoogst onwaarschijnlijk te noemen, zeker nadat die criminele autoriteiten reeds verantwoordelijk waren voor de moord op uw vader en zijn twee vrienden en duidelijk voor niets terugdeinsden als we mogen afgaan op uw beweringen.”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontcrachten. Door op algemene, ongefundeerde en niet nader uitgewerkte wijze te beweren dat criminele organisaties vaak een wachttijd inlassen indien de schuldenaar verklaart te zullen betalen, doet verzoeker aan de voormelde motieven immers geen afbreuk. Aangezien de criminelen waarmee hij te maken had in het kader van zijn beweerde problemen eerder reeds verschillende personen hadden vermoord en aangezien zij ook verzoeker reeds meermaals in elkaar sloegen en met de dood bedreigden, is het manifest ongeloofwaardig dat zij verzoeker vervolgens enkel en alleen omdat hij zou hebben beloofd dat hij zou betalen en ondanks dat hij hen nog niets betaald had een half jaar met rust zouden hebben gelaten en niet zich niet eens de moeite zouden hebben getroost teneinde verzoekers doen en laten te controleren.

De voormelde vaststellingen zijn ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende problemen met criminelen in Georgië.

Derhalve zijn verzoekers verwijzing naar en betoog aan de hand van informatie omtrent het bestaan en de praktijken van criminele netwerken in Georgië, de aldaar aanwezige corruptie, de in vraag gestelde onafhankelijkheid van justitiële en wetshandavingsinstanties, de banden tussen criminele organisaties en de staatsstructuur en de mogelijkheden tot bescherming voor individuen die te maken krijgen met criminele organisaties verder niet dienstig. De betreffende informatie is namelijk van louter algemene aard en heeft geen betrekking op verzoekers persoon. Verzoeker kan met zijn verwijzing naar dergelijke louter algemene informatie geenszins volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat hij bij een terugkeer naar Georgië daadwerkelijk zou riskeren te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, manifest in gebreke.

Verzoekers paspoort, zoals opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, kan, zoals terecht wordt aangehaald in de bestreden beslissing, tot slot enkel verzoekers identiteit bewijzen doch bevat geen elementen die afbreuk kunnen doen aan het voorgaande.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan de aangevoerde asielmotieven. Gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofdte zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Verzoeker toont voor het overige niet aan dat en op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van dit beginsel door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.7. De Raad ziet gelet op het voorgaande tot slot geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig mei tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT